

Alkotmánybíróság

Ügyszám: IV/169-1/2016.

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.*Kezelve*

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 169-2 / 2016
Érkezett:	2016 MÁRC 07.
Példány:	3
Melléklet:	Ø db
Kezelőiroda:	41

Dr. Bitskey Botond
főtitkár

Tisztelt Alkotmánybíróság, Tisztelt Főtitkár Úr!

Fenti számon előterjesztett *alkotmányjog panasz indítványom* kapcsán Főtitkár Úr 2016. február 4. napjával keltezett *tájékoztatás* megnevezésű, tartalmát tekintve hiánypótlásra való felhívásában, - melyet 2016. február 10. napján vettem kézhez - foglaltaknak a törvényes határidőn belül az alábbiak szerint tesztek eleget:

I. Álláspontom szerint indítványom petituma határozott („kifejezett”) kérelmet tartalmaz a bírói döntés, döntések megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára:

„Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg** a (Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SzF4/2015/18. számú határozata,) Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfF.9/2015/14. számú határozata fegyelmi vétséget megállapító részének **alaptörvény-ellenességét** és abban a [fegyelmi vétséget megállapító] részében **semmisítse meg azt**, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakat.”

II. Kérelmem indokoltsága. Fenti számon előterjesztett *alkotmányjogi panasz indítványom* egyértelműen megjelöli azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely a jogosultságomat megalapozza, tartalmazza az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmének *lényegét*, az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket, az Alaptörvény,

illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit, részletes indokolást arra nézve, hogy a bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a kifejezett kérelmet a bírói döntések (részben történő) megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára (alaptörvény-ellenesség megállapítása).

Mindezekon felül határozottan meg kívánom jelölni az Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pontját mint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést és az Abtv. 27. §-ában foglalt alkotmányjogi panasz hatáskörben (*valódi panasz*) kérem a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárását.

„(...) Az Alkotmánybíróság az ABv. indokolásában már megállapította azt, hogy „[a]z Alaptörvény és az Abtv. valamennyi bírói döntést illetően lehetővé teszi alkotmányjogi panasz benyújtását. (...)”¹

III. Az Abtv. 27. §-val kapcsolatos fehérvás.

1. „(...) Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. (...) Az Abtv. 27. § szerint alkotmányjogi panaszt az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet terjeszthet elő, ha az ügy érdemében hozott döntés folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be. (...)”²

2. Egyedi ügyben érintett természetes személy vagyok, az alkotmányjogi panasszal támadott határozat olyan ügyben született, melyben eljárás alá vont bíróként szerepeltem. Az eljárás részben marasztaló jogerős határozattal zárult. Jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, további jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva, a panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül nyújtottam be írásban. Alapjogsérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségem okán következett be.

I-III. Indítványomban a hivatkozott ügyszámok szerint pontosan megjelölt bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítása miatt kezdeményeztem az Alkotmánybíróság eljárását. Megneveztem, hogy a kifogásolt bírói döntések mely Alaptörvényben biztosított jogaimat sértik, illetőleg részletesen indokoltam a kifogásolt bírói döntés, döntések alaptörvény-ellenességének okait. Az alkotmányjogi panasz indítványom kifejezetten megjelöli a **tisztességes tárgyaláshoz (eljáráshoz)** és a **hatékony jogorvoslathoz** fűződő, nevesített alkotmányos jogaim sérelmét, ennek okait, mindezekon felül az alkotmányjogi panasz határozott kérelmet tartalmaz a döntések részben történő megsemmisítésére is.

Véleményem szerint az alkotmánybírói eljárás valamennyi feltételének fennállását igazoltam.

IV. A fegyelmi határozat, illetőleg a lefolytatott fegyelmi eljárás az Alaptörvény XV. cikk valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat sértette, mely jogsérelmem részben magába foglalja a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jogot is.

1 28/2015. (IX. 24.) AB határozat

2 24/2015. (VII. 7.) AB határozat

V. Tisztességes eljárás követelménye

1. A tisztességes eljárás követelménye „(...) olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely egy komplex követelményrendszert testesít meg. Ebből fakadóan ezen követelmények teljesítése egy olyan minőséget jelent, amelyet csak az eljárás egészének a figyelembe vételével ítéltünk meg. A tisztességes eljárás kereteit tehát garanciák sokasága tölti ki, fogalma nem képez egy zárt rendszert, jogi és nem jogi elemeket egyaránt tartalmaz. Olyan abszolút jog, amellyel szemben más mérlegelhető jog nem létezik, hiszen már maga is mérlegelés eredménye; ez a rendelkezés azonban nem zárja ki azt, hogy egyes részelemei korlátozhatóak legyenek. A tisztességes eljárásjogot olyan emberi jogként indokolt felfogni, amelyet akkor lehet igénybe venni, amikor az egyén egy meghatározott speciális helyzetbe kerül. (...) A tisztességes eljáráshoz való jog követelménye olyan jogalkalmazói eljárást foglal magában, amely a jogállam értékrendjének megfelelő, a demokratikus alkotmányfejlődés során kikristályosodott alapelvek és szabályok alapján zajlik. Minden eljárásra vonatkozik, amely az állam jogalkalmazói tevékenységével kapcsolatos. (...)”³

„(...) A tisztességes eljáráshoz való jogot több jelentős nemzetközi emberi jogi egyezmény is deklarálja. Az EJEE 6. cikke rögzíti a tisztességes eljáráshoz való jogot és annak összetevőit, de az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47–50. cikke és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 14. cikke szintén foglalkozik ezzel az alapvető jogunkkal. A tisztességes eljárás követelménye számos részjogosultságból tevődik össze. (...)”⁴

2. „(...) Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó alkotmányos követelmények vizsgálata érdemi alkotmánybíróági eljárást igényel, az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat eredménye alapján válaszolhatja meg a bírói döntés alaptörvény-ellenessége kapcsán felmerült kételyeket. (...)”⁵

„(...) Az Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (*fair trial*) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.)

(...) Ennek megfelelően a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerével összefüggésben kimunkált gyakorlat elsődlegesen az eljárásjogi jellegű szabályozási környezettel szemben szolgál alkotmányos mérceként. (...)

(...) Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének értelmezéséhez az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) is felhívta, amikor megállapította, hogy az Egyezmény “eljárás garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a *fair trial* olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és

3 [redacted] l)

4 [redacted] lese-a-
[redacted]

5 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat

körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás »méltánytalan« vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes«. (...)

(...) Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.” {ABH 2011, 291, 321.; legutóbb megerősítve: 32/2012. (VII. 4.) AB határozat; Indokolás [41]}. (...)

(...) A Bíróság ugyanakkor azt is elvi éllel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. (...)”⁶

3. A fegyelmi ügyben eljáró szolgálati bíróság által alkalmazott szankció büntetőjogi jellegű, már csak a vizsgálat tárgya alapján is (fegyelmi vétség: vétkes, lényeges, jogellenes magatartás). Fegyelmi ügyekben ezért az ártatlanság védelmének ugyancsak érvényre kell jutnia. Figyelemmel az *in dubio pro reo* elvére és az érdemi indokolás hiányára is, sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom.

„(...) Az *in dubio pro reo* elve az ártatlanság védelmének a bizonyítási teherrel összefüggő aspektusából fakad. A 6. Cikk 2. bekezdéséből eredően a bizonyítás terhe a vád oldalára esik, és bármilyen kétség a bizonyítás tekintetében a vádlott javára szolgál. A bizonyítékok értékelése – főszabály szerint – a nemzeti bíróságok feladata. A Bíróság azonban jogosult annak megítélésére, hogy az eljárás a maga egészében tisztességes volt-e, amely büntetőügyek esetén magában foglalja az ártatlanság védelme érvényesülésének vizsgálatát is. Ha a bizonyítás terhe a védelem oldalára csúszik át, akkor az ártatlanság védelme sérelmet szenved [Telfner kontra Ausztria, (33501/96), 2001. március 20., 15. bekezdés]. A bizonyítékok értékelése kapcsán különösen kiemelt jelentősége van annak, hogy a nemzeti bíróságok – a tisztességes eljáráshoz való jogból levezetett kötelezettségüknek eleget téve – a bizonyítás vonatkozásában is meggyőzően megindokolták-e döntésüket. Az elégtelen indokolás szükségtelenné teheti annak vizsgálatát, hogy az ártatlanság védelme sérelmet szenvedett-e [Ajdarić kontra Horvátország [(20883/09), 2011. december 13., 36–53. bekezdés]. (...) Amennyiben azonban a bizonyítás hiányos, a tényállás nem kellően alátámasztott, a bizonyítékok közötti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, a védelem által indítványozott bizonyítást megfelelő indokok nélkül mellőzték, felmerül, hogy az eljáró bíróságok nem voltak elfogulatlanok a vádlott bűnösségét illetően.

(...) Az ártatlanság védelmének alkotmányos garanciáját az Alkotmánybíróság nem szűkítette le a szorosan vett büntetőjog területére. A 26/B/1998. AB határozat szerint: „Az ártatlanság védelme ezen kívül alkotmányos alapelvként nem csupán azokra a szabályokra terjed ki, amelyek a szűkebb értelemben vett – bűncselekmény miatt a büntetőeljárás szabályai szerint folytatott – büntetőjogi felelősségre vonásra nézve irányadók, hanem egyéb eljárásokra is, (...). Az ártatlanság védelmének az etikai eljárás során is mindvégig érvényesülnie kell [39/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 271.]. (...)”⁷

6 7/2013. (III. 1.) AB határozat

7 30/2014. (IX. 30.) AB határozat

VI. Hatékony jogorvoslathoz való jog

1. „(...) Az alapjogból tartalmi követelmények is fakadnak. Ilyen követelmény a jogorvoslat lehetőségéről való tudomásszerzés garانتálttsága; a hatékony, tényleges felülbírálat lehetővé tétele és a felülbírálatot végző szerv indokolási kötelezettsége. (...)”⁸

2. „(...)„Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17], 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [26]}” A jogorvoslati jog sérelme azonban gyakran kapcsolatba hozható, illetve visszavezethető más Alaptörvényben biztosított jog(ok) sérelmére is. Egyértelmű például a jogorvoslati jog és a tisztességes eljárás követelményeinek a kapcsolata, hiszen azoknak a jogorvoslati eljárás során is érvényesülniük kell. Ha tehát egy ügyben közvetett módon más alapjogi sérelem gyanúja is felmerül, a jogorvoslat akkor minősül hatékornynak, ha a panaszolt alapjogi sérelem tekintetében a tényleges orvosolhatóság lehetősége fennáll és sor kerül a panaszolt sérelem érdemi felülvizsgálatára. (...)”⁹

VII. A vizsgálóbiztos eljárása

A fegyelmi eljárás előkészítését, illetve az előzetes vizsgálatot a vizsgálóbiztos végzi, aki maga is a szolgálati bíróság tagja. A vizsgálóbiztos *köteles* tisztázni a tényállás megállapításához szükséges *valamennyi* körülményt (Bjt. 120. § (1) bek.).

A vizsgálóbiztosi és ebből következően a fegyelmi eljárás tisztességes voltát megkérdőjelező hivatkozásaim (a vizsgálóbiztos úgy folytatta le az eljárását, készített JELENTÉST -2015. ápr. 1. napjával keltezten -, hogy még csak nem is ismerte a 8.P.20.074/2014/23-as sorszámú végzést – mely kiadása okán került sor a fegyelmi vétség megállapítására -, hisz annak csatolására az elsőfokú szolgálati tanács hívta fel a törvényszék elnökét a 11-es sorszámú¹⁰, 2015. április 10. napján kelt végzésével; a vizsgálóbiztos által 2015. március 23. napján foganatosított meghallgatás kapcsán pedig fenti számú végzésről, illetve ennek során bármilyen vizsgálatról, körülmény tisztázásáról, bizonyításról egyetlen szó sem esett, e körben tehát teljesen *hiányzik a fegyelmi eljárás egyik eleme*, mégpedig a vizsgálóbiztosnak a tényállás megállapításához szükséges valamennyi körülmény tisztázásának kötelezettsége - Bjt. 120. § (1) bek. első fordulata -, a vizsgálóbiztos, még csak meg sem kísérelte feloldani dr. Hajdu Ildikó, Landi Nikolettát, valamint az én nyilatkozataim közötti ellentmondásokat) összességében ésszerű kételyt kell, hogy keltsenek a fegyelmi eljárás *tisztességes voltával* kapcsolatosan.

„(...) Más oldalról közelítve meg a kérdést, a fegyelmi eljárás előkészítése és megindítása is felveti a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének kérdését, így az ott esetlegesen elkövetett alaptörvény-ellenesség megállapításának kihatással kell lennie az eljárás egészére. (...)

(...) A törvényhely – nyelvtani és logikai értelmezése – alapján a vizsgálóbiztosnak egy kötelezettsége van, ez pedig a körülmények minél teljesebb feltárása annak érdekében, hogy a

8

10 Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZF4/2015/11. szám

szolgálati bíróság kellően megalapozott döntést tudjon hozni a fegyelmi eljárás megindításáról vagy megtagadásáról.(...)”¹¹

VIII. Az első és másodfokú fegyelmi eljárásban – melyek előfeltétele részben egy megfelelően (szabályszerűen, minden részletre kiterjedően) lefolytatott vizsgálóbiztosi eljárás lett volna - a szolgálati bíróság a tényállást többnyire helyesen állapította meg és abból helyes következtetést vont le az eljárás megszüntetése tárgyában, azonban a *fegyelmi vétség megállapítása tekintetében* tévedett és mulasztott is, a tényállást e körben nem tárta fel.

Egyetlen bizonyítási indítványomnak sem tett eleget a szolgálati bíróság, nem vizsgálták esetlegesen *felróható* vagy *vétkes* volt-e magatartásom, ennek elemeit nem tárták fel, tényleges bizonyításra nem került sor (az egész eljárás során elmaradt adott szituáció részletes, pontos vizsgálata; a szándék vizsgálata, bizonyítása; a kötelezettségszegés pontos definiálása; mennyiben volt az esetleges kötelezettségszegés lényeges; a munkáltató joggal való visszaélésének okai, terjedelme; és - ami a legfontosabb, - mi volt a jogellenes magatartás). E körben indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget a szolgálati bíróság.

A másodfokú tanács *érdemben* nem vizsgálta fellebbezésem 4. és 5. pontjában kifejtetteket, különösen a munkáltató joggal való visszaélésének körülményeit, terjedelmét, illetőleg ennek kizáró jellegét a fegyelmi vétség megállapíthatósága vonatkozásában. Indokolásában a másodfokú tanács is egyetért azon jogelvvel, miszerint a *munkáltató vétkessége – joggal való visszaélése - enyhíti, kizárja, kizárhatja a munkavállaló vétkes magatartásának megítélését, azaz a fegyelmi vétség megállapíthatóságát*, ki is mondja,¹² hogy ez csak annyiban vizsgálható, amennyiben az érintette, érinthette a bíró terhére rótt kötelezettségszegéseket, azonban ez utóbbiak vizsgálatára egyáltalán nem került sor az eljárás folyamán. Ennek ellenére került sor fegyelmi felelősségem megállapítására.

IX. A VII-VIII. pontban nem hivatkozott alapjogi sérelmet eredményező körülmények. Alkotmányjogi panaszom IV. 3. a,-d, alpontjai alatt részleteztem a fegyelmi eljárásban a törvényszék elnöke által be nem terjesztett, de releváns iratokat, melyek ismerete nélkül a tényállást maradéktalanul feltárni nem volt lehetséges. A megjelölt okiratok hiányát mind a vizsgálóbiztosnak, mind pedig a szolgálati bíróságnak *hivatalból* észlelnie kellett (volna).

Ezen hiátusok orvoslására a másodfokú eljárásban sem került sor, kifejezett hivatkozásom ellenére sem (korábban hivatkozott, mellékletként is csatolt, 2015. november 20. napján kelt, SzfF.9/2015/12. sorszámú beadványom), valamint a határozat indokolása sem adja okát annak, hogy a konkrétan megjelölt okiratok beszerzését a fegyelmi tanács miért nem foganatosította.

„(...)Az Alkotmánybíróság ma is irányadónak tekinti a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatban megfogalmazottakat, amely szerint: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítéletmentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan

11 21/2014. (VII. 15.) AB határozat

12 „(...) Az eljárás kereteit meghaladja az igazgatási vezetők, leíró munkájának értékelése, felelősségének vizsgálata. Az igazgatási vezetők, leíró magatartását a szolgálati bíróság csak annyiban vizsgálhatta, amennyiben az érintette, érinthette bíró terhére rótt kötelezettségszegéseket. Bíró által hivatkozottak ezen kört meghaladták.(...)” (Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság SzfF.9/2015/14. számú jogerős határozat indokolása, 9-10. o.)

helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.” (ABH 1995, 346, 347.) (...)¹³

X. Az Alaptörvény Q) cikkével kapcsolatos felhívás. Ezen cikkekre, illetőleg annak (2) és (3) bekezdésére alkotmányjogi panaszom II. pontja alatt hivatkoztam az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, továbbá az *Emberi Jogok Európai Egyezménye* (melyet az 1993. évi XXXI. törvény integrált a magyar jogrendszerbe) ezen belül is annak 6. és 13. Cikke mellett.

Figyelemmel az Abtv. 32. §-ában foglaltakra, alkotmányjogi panaszomban az Alaptörvény Q) cikkének (2) és (3) bekezdésére történő hivatkozásomat *nem* tartom fent, az alábbiakra történő hivatkozás mellett:

„(...) Az Alkotmánybíróság gyakorlatában kialakult a nemzetközi jog általánosan elismert szabályainak megfelelő alkotmányértelmezés doktrínája, ezzel párhuzamosan, pedig az, hogy az alkotmányértelmezésnek általában, Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeivel összhangban kell történnie. A nemzetközi jog tehát kötelező értelmezési támponttá vált az alkotmányi (és alkotmányalatti) jogszabályok értelmezésénél.

(...) A kötelező értelmezési támpont fogalma három jellemzővel bír: (i) a testület köteles figyelembe venni az alkotmányértelmezés során a releváns nemzetközi jogi normákat; (ii) biztosítani kell az összhangot az alkotmány és a nemzetközi jog között, az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének megfelelően; (iii) a nemzetközi jog értelmezési elsőbbséggel bír más normákkal szemben az alkotmányértelmezés során (...)”¹⁴

A nemzetközi jog általános szabályai, az általános nemzetközi jog kifejezés gyűjtőfogalmat jelent, *prima facie* beletartozik a nemzetközi szokásjog, a nemzetközi jog feltétlen érvényesülését igénylő szabályai, azaz a nemzetközi *ius cogens*, valamint az általános jogelvek.

Alkotmányos alapjogokat érintő nemzetközi szerződések a teljesség igénye nélkül: A Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya, Emberi Jogok Európai Egyezménye, ennek kiegészítő jegyzőkönyvei, Európai Szociális Karta, Módosított Európai Szociális Karta, Amszterdami Szerződés, Az Európai Unió Alapjogi Chartája¹⁵, Lisszaboni Szerződés, Emberi Jogok Európai Egyezménye.

XI. A támadott bírói döntés, döntések közvetlen érintettségem okán sérelmesek számomra ugyanis azok jogi helyzetemet minden más jogi aktus nélkül közvetlenül befolyásolják. Tekintve, hogy a fegyelmi eljárást megelőzően A Zalaegerszegi Törvényszék Elnöke 2014. január 14. napján kelt 2015.El.IV.K.2.1. számú határozatával szolgálati viszonyommal kapcsolatos kötelezettségek vétkes megszegése miatt a fegyelmi eljárás kezdeményezését mellőzve *figyelmeztetésben* részesített és ezen nem jogerős figyelmeztetés indoklásában foglaltakra következetesen hivatkozott szakmai értékelésem során is, illetve a jogerősen befejezett fegyelmi ügy aktája csatolásra került a szakmai értékelésem felülvizsgálata kapcsán a jelenleg is folyamatban lévő *Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró elsőfokú szolgálati bíróság SZÉ8/2015.* számú ügyéhez is, kétséget

13 21/2014. (VII. 15.) AB határozat

14 [REDACTED] if)

15 47. cikk - A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog: „Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. (...)”

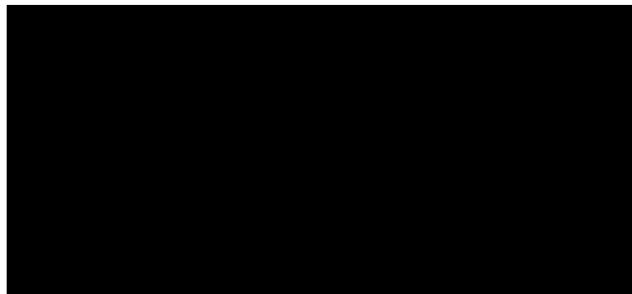
kizáróan megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott döntés, döntések *nagymértékben* sértik alkotmányos alapjogaimat, valamint közvetlen hatással vannak egyéb jogaim érvényesítésére is. (Csatoltam az egyedi érintettségemet alátámasztó okiratokat is, azok tartalma az egyedi ügyben fennálló érintettségemet kétségen kizáróan alátámasztják.)

Közvetlen érintettségem, valamint alapjogi jogalanyiságom (locus standi) kétely nélkül megállapítható.

Fentebb előadottak alapján kérem Tisztelt Főtitkár Urat, szíveskedjék intézkedni alkotmányjogi panaszom befogadása tárgyában.

██████████, 2016. március 7.

Tisztelettel:

Egyéb források:

<http://www.echr.coe.int/>

<http://www.europatanacs.hu/>

<http://fra.europa.eu/hu/charterpedia/article/47-hatekony-jogorvoslathoz-es-tisztessages-eljarashoz-valo-jog>